

РОЗВИТОК БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ КНР В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОГО РИНКУ КАПІТАЛІВ

Ковальова Я.Г., гр. МЕ-17

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Г.В. Задорожний**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Економіка Китаю загалом та банківський сектор, зокрема, являються перспективними для учасників світового ринку капіталів. В останні роки уряд Китаю пропагує політику відкриття національного банківського ринку для іноземних інвесторів, в зв'язку з чим було проведено ряд реформ. На даний момент, можна стверджувати, що дана політика досить ефективна. Банківська система КНР стала більш диверсифікованою. На території КНР були відкриті різні типи банківських установ, які забезпечують багатозарову фінансову підтримку національної економіки. Така диверсифікація призводить до більш ефективного розподілу та поширення фінансових ресурсів. За останній період відбулося істотне поліпшення якості активів. Крім вирішення накопичених проблемних кредитів з минулого, банківський сектор також намагається парити нові загрози в активній формі. В результаті заборгованість і кількість проблемних кредитів комерційних банків скоротилися на 433,6 млрд юанів, на 1,13% відповідно в кінці 2010 року. Постійно підвищується прибутковість китайських банків. Прибутки після сплати податків, створювані банківськими установами, зросли з 61,6 млрд юанів в 2002 році до 253,3 млрд юанів в 2005 році і далі до 899,1 млрд юанів у 2010 році. Рентабельність активів і дохід на акціонерний капітал в комерційних банках КНР виростили з 0,1 і 3,0% в 2003 році до 0,7 і 15,6% в 2005 році, а в подальшому було зафіксовано зростання відповідно до 1,03 і 17,5% за станом на кінець 2010 року. У розвитку банківського сектору Китаю спостерігається прозорість діяльності. Відповідно до вимог Комісії Регулювання Банківською діяльністю Китаю (КРБК), банківські установи оприлюднюють свої річні звіти, які містять аудовану фінансову звітність, стратегії управління ризиками та інші матеріали.

Банківський сектор КНР демонструє досить активний розвиток бізнесу за кордоном. В результаті, рівень участі на міжнародному ринку китайських банків постійно зростає, а разом з тим зростає їх конкурентоспроможність. За рахунок розумного ставлення та ретельного вибору ринкових ніш на зарубіжних ринках китайські банки виходять зі світової фінансової кризи без значних втрат.

ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ТА СТРУКТУРА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ

Коретких Д.В., гр. МЕ-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.Г. Ушакова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Для ефективного управління господарською діяльністю підприємств ресторанного господарства на міжнародному ринку потрібна адекватна умовам їх роботи структура управління. Організаційна структура управління підприємств ресторанного господарства визначається передусім тими цілями та засадами, які вона покликана здійснювати. При формуванні такої організаційної структури управління необхідно дотримуватися наступні основні принципи організаційної оптимізації: гнучкість, мобільність і адаптивність системи організації діяльності на міжнародному рівні, яка найчастіше досягається за рахунок так званих тимчасових робочих груп або груп за проектом; відносна простота структури, що дозволяє чітко побудувати організаційну схему управління і не допускає дублювання функцій, порушення і ускладнення логічності горизонтальних і вертикальних зв'язків; відповідність специфіці міжнародного ресторанного бізнесу та зовнішніх ринків.

Структура управління підприємств ресторанного господарства (незалежно від їх організаційно-правової форми), коли їх діяльність повністю зосереджена па зовнішніх ринках, повинна включати три групи функціональних відділів і служб:

- 1) групу відділів та служб, які здійснюють планування на міжнародному рівні;
- 2) групу відділів, що займаються міжнародним маркетингом;
- 3) групу відділів, що забезпечують прийняття та виконання управлінських рішень на міжнародному рівні.

Таким чином, подібна організаційна структура різко збільшує потенційну ефективність підприємства. Однак для того, щоб реалізувати цей потенціал на міжнародному рівні, керівництву необхідно ввести до організаційної структури механізм координації та інтеграції всіх підрозділів. Для інтеграції підприємств, що діють у стійкому навколишньому середовищі, підходять методи, пов'язані з розробкою правил та процедур, ієрархічними структурами управління підприємствами, які функціонують у більш мінливому навколишньому середовищі, віддають перевагу проведенню інтеграції шляхом установаження індивідуальних взаємозв'язків.